

[Finansministeren.]

Vanskeligheder, fordi Obligationerne er faldet i Værdi, og hvis man fra det offentlige Side skulde paatage sig at hjælpe alle disse Mennesker, saaledes at de ikke led noget Tab derved, vilde man komme til at staa overfor Opgaver, som var ganske uoverskuelige. Principielt maa jeg altsaa hævde, at den Opgave at komme saadanne Aktieselskaber eller private til Hjælp er uoverskuelig, og derfor tror jeg ikke, at man skal prøve paa at løse den. Det Tab, de har lidt, kan være bedrøveligt nok og sørgeligt nok for dem, men de maa være klare over, at de er ikke alene om det, der er mange andre, der har lidt Tab, og de kan ikke komme til Staten og forlange Dækning.

For det tredje vil jeg sige, at hvis man endelig skulde gøre en Afvigelse fra denne principielle Regel, at man ikke kan dække Tab, der er lidt ved Kursfald, vilde jeg dog stille mig meget tvivlende med Hensyn til, om det netop var disse Mennesker, der skulde hjælpes. Jeg vilde tro, at der var mange Mennesker, hvis Økonomi var langt slettere, som man saa først maatte hjælpe, inden man kom til de Folk, der er Tale om her. I det store og hele vil det rimeligvis være nogle Byggeaktieselskaber eller maaske nogle private Bygherrer, der har paataget sig at bygge større Ejendomme, og det er jo i hvert Fald Folk, som i de senere Aar har haft meget betydelig Fortjeneste ved Byggeri. Det har været en god Forretning at bygge i de senere Aar, og hvis man vilde spørge om, hvorvidt disse forretningsdrivende eller disse Aktieselskaber kunde være i Stand til at tage Tabet, kan jeg naturligvis ikke sige, om de er i Stand dertil, men jeg kan i hvert Tilfælde sige, at de har haft Muligheder derfor. Hvis de har været meget økonomisk forsigtige i de Aar, hvor de har tjent godt, saa vil de være i Stand til at tage Tabet nu, men det er muligt, at deres Organisation er saadan, at de tjener paa eet Kompleks og ikke er i Stand til at tage Tab paa et andet. Det skal jeg ikke kunne sige noget om. Men hvis man ser paa det samlede Byggeri, er der ingen Tvivl om, at der er tjent betydelige Penge de senere Aar, og skulde der komme et enkelt Aar, hvor man faar Tab paa nogle Prioriteringer, saa er det noget, man maa være forberedt paa. Det kan naturligvis være saadan, at nogle Haandværkere ikke kan faa de Penge, de har regnet med at skulle have, naar Byggeforetaget afsluttedes, men det vil ogsaa i de fleste Tilfælde dreje sig om meget betydelige Byggefirmaer — det er ikke SmaaHaandværkere —, som ogsaa har

haft god Fortjeneste i den Tid, hvor Byggeriet har floreret stærkt, og som derfor maa kunne tage et Tab uden at behøve at gaa til Stat eller Kommune for at faa dækket dette Tab. Jeg tror ud fra disse Synspunkter, at det vil være forkert at gaa ind paa den Tanke, som indeholdes i Mindretallets Forslag, og rent principielt maa jeg naturligvis sige, at det forekommer mig i hvert Tilfælde ikke, at det hører hjemme i en Lov af denne Art. Jeg har villet gøre disse almindelige Bemærkninger om hele Spørgsmaalet, da der nu var Anledning dertil.

At man fra Venstres Side modsætter sig Forslaget som Helhed, undrer mig ikke. Jeg forudser, at dette Parti ved alle Lejligheder, hvor der er Mulighed derfor, vil modsætte sig Foranstaltninger, der bidrager til Lindring af Arbejdsløsheden, saa deres Standpunkt her overrasker mig ikke. Jeg fastslaar kun, at vi her har et nyt Bevis for, at saadan er Venstres Standpunkt paa dette Omraade.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil gerne knytte en enkelt Bemærkning til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Koch fremsatte. Det ærede Medlem gjorde den Anskuelse gældende, at denne Skattefritagelse burde have tilbagevirkende Kraft, og i den Anledning har det konservative Folkeparti stillet det Ændringsforslag, som nu er omtalt. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at med dette Ændringsforslag er der faktisk ikke sket nogen som helst Ændring i den Tilstand, vi har i Øjeblikket. Der er i Øjeblikket Adgang for Kommunerne til at fritage for de kommunale Skatter, hvor Forholdene taler derfor. Ganske den samme Adgang har man, hvis det omtalte Ændringsforslag gennemføres, men intet derudover. Saa siger det ærede Medlem: Jo, der staar, der bør fritages. Jeg ved ikke, om det er en gavnlig Maade at lovgive paa, at Paragrafferne bestaar af moralske Forelæsninger for dem, der skal rette sig derefter, men i hvert Tilfælde er det givet, at man maa gaa ud fra, at de Kommuner, der mener, at Forholdene i Øjeblikket taler for, at de skal opgive den Skatteindtægt, det her drejer sig om, opgiver den, og saa ændres der ikke noget ved, at der kommer en Lov, der siger, at man bør fritage for Skatter, hvor Forholdene taler derfor. Det ærede Medlems Ændringsforslag vil, hvis det bliver vedtaget og Lovforslaget bliver gennemført i den Skikkelse, det derved faar, overhovedet ikke ændre den bestaaende Tilstand.